

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Rzecznik Praw Obywatelskich

Janusz KOCHANOWSKI

Warszawa, 29/01/2009r.

RPO-599475-VII-713/08/ED

00-090 Warszawa Tel. centr. 0-22 551 77 00
Al. Solidarności 77 Fax 0-22 827 64 53

Pani
Ewa Kopacz
Minister Zdrowia
ul. Miodowa 15
00-052 WARSZAWA

Wielce Szanowna Pani Minister

Do Biura Rzecznika Praw Obywatelskich wpływa coraz więcej skarg dotyczących wielomiesięcznego (dochodzącego nawet do roku czasu) pobytu w jednostkach penitencjarnych - jako tymczasowo aresztowanych - osób, wobec których orzeczono środek zabezpieczający w postaci umieszczenia w zakładzie psychiatrycznej opieki zdrowotnej. Z drugiej strony, problemem jest długotrwałe pozostawanie takich osób na wolności, mimo orzeczonego środka zabezpieczającego i stwierdzenia przez sąd znacznego prawdopodobieństwa popełnienia powtórnie czynu zabronionego.

Zgodnie z § 7 pkt 2 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 10 sierpnia 2004 r. w sprawie wykazu zakładów psychiatrycznych i zakładów leczenia odwykowego przeznaczonych do wykonywania środków zabezpieczających oraz składu, trybu powoływania i zadań komisji psychiatrycznej do spraw środków zabezpieczających (Dz. U. z 2004 r., Nr 179, poz. 1854 z późn. zm.), opinię w kwestii stosownej placówki, w której środek zabezpieczający ma być wykonywany wydaje Komisja Psychiatryczna do spraw Środków Zabezpieczających. Przepis art. 201 Kodeksu karnego wykonawczego stanowi jednak, że Komisja ta ma również za zadanie zapewnienie właściwego miejsca wykonywania środków zabezpieczających.

Tymczasem, w badanych w Biurze Rzecznika Praw Obywatelskich sprawach, wyraźnie dostrzega się przewlekłość postępowania wykonawczego w przypadku

zastosowania środka zabezpieczającego. Sądy oczekują bowiem przez długi czas na wydanie opinii o miejscu realizacji środka zabezpieczającego. Ponadto, Komisja niejednokrotnie wskazuje szpitale, w których nie ma możliwości natychmiastowego umieszczenia sprawcy, podczas gdy wskazanie przez nią miejsca internacji powinno oznaczać, że ma ona wiedzę, iż dany zakład dysponuje wolnymi miejscami. W rezultacie osoby, wobec których orzeczono stosowanie środka zabezpieczającego, przez długi czas przebywają w jednostkach penitencjarnych albo pozostają na wolności, zagrażając sobie i otoczeniu, co prowadzi niejednokrotnie do tragedii.

W związku z powyższym, na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz. U. z 2001 r., Nr 14, poz. 147 z późn. zm.) uprzejmie proszę Panią Minister o zajęcie stanowiska w sprawie działalności podległej Pani Komisji Psychiatrycznej do spraw Środków Zabezpieczających oraz problemu kierowania sprawców czynów zabronionych do zakładów psychiatrycznych przeznaczonych do wykonywania środków zabezpieczających.

Łączę wyrazy szacunku

/-/ Janusz Kochanowski